

Küçük Numbat

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Numbat

Aysel Banu YAVUZAL

Avustralya alıllıklarının uzak bir köşesinde, küçük bir numbat yeni bir yuvaya taşındı. Tüyleri koyu çizgili kırmızı kahverengiydi ve uzun sivri burnu her yeni seste kıpırdıyordu. Endişeyle etrafına bakan büyük koyu gözleri vardı. alıllıklar büyük ve yabancıydı ve numbat kendini çok küçük ve yalnız hissediyordu. Eski evini özlüyordu ve hiçbir şeyin nerede olduğunu bilmiyordu.

Numbat dışarı çıktı ve havayı kokladı. Uzun sakız ağaçları sallanıyor, dallardan tuhaf kuşlar sesleniyordu. Keşfetmek istiyordu ama hangi yöne gideceğini bilmiyordu. Her yol aynı görünüyordu ve kaybolmaktan korkuyordu. Bir kütüğün yanına oturdu ve iç çekti. "Keşke bana çevreyi gösterecek bir arkadaşım olsaydı," diye fısıldadı.

Tam o sırada bir bilby yanından zıplayarak geçti. Uzun tavşan kulakları, yumuşak mavi-gri tüyleri ve parlak, dost canlısı bir gülümsemesi vardı. "Merhaba! Yeni gelmiş olmalısın," dedi bilby. "Ben Bilby ve keşfetmeyi çok severim. Yolunu bulmana yardım etmemi ister misin?" Numbat utangaçça başını salladı. Büyük koyu gözleri umutla parladı. Daha önce hiç bilby görmemişti ama bu bilby nazık görünüyordu.

Bilby, "Beni takip et! alıklarda güvenli bir yol biliyorum," dedi. Numbat'ı dikenli bir alının yanından ve büyük bir kayanın etrafından geçirdi. Numbat'ın çizgili tüyleri heyecanla kabardı. "Şu deliğe dikkat et," diye uyardı Bilby. "Kütüklerin üzerinden atlayıp kayaların etrafından dolaşacağız. En güvenli yol bu." Numbat, Bilby yanında olunca kendini biraz daha cesur hissetti.

Yolu kapatan devrilmiř bir kütüęe geldiler. "Üzerinden atlayabiliriz," dedi Bilby ve zarifçe zıpladı. Numbat denedi ama küçük bacakları onunki kadar uzun değildi. Tökezledi ve neredeyse düřtü. "İřte, patimi tut," dedi Bilby. Birlikte kütüğün üzerinden tırmandılar. Numbat gülümsedi. "Teřekkür ederim," dedi. "Sen iyi bir arkadařsın." Bilby'nin beyaz uçlu kuyruęu mutlulukla kıpırdadı.

Diğer tarafta yumuşak bir yosun parçası buldular. "Burası dinlenmek için güzel bir yer," dedi Bilby. Oturdular ve numbat Bilby'ye eski evini anlattı. Bilby uzun kulakları kıpırdayarak dinledi. "Yeni olmak zordur," dedi Bilby. "Ama endişelenme. Sana yardım edeceğim. Çalılıklar dost canlısı hayvanlarla dolu." Numbat içinde sıcak bir parıltı hissetti.

Yürümeye devam ederken Bilby çevredeki işaretleri gösterdi. "Şu oyuklu uzun ağacı görüyor musun? Baykuşlar orada yaşar. Şu düz kaya da güneşlenmek için güzel bir yerdir." Numbat her şeyi hatırlamaya çalıştı. Uzun burnu yeni kokuları kokladı ve büyük gözleri her ayrıntıyı içine aldı. Artık kendini daha az kaybolmuş hissediyordu. Çalılıklar artık o kadar da büyük görünmüyordu.

Aniden alılarından bir hıřırtı duydular. Numbat donakaldı, ızgılı t yleri diken diken oldu. "Bu da ne?" diye fısıldadı. Bilby kıkırdadı. "Sadece bir kertenkele. Bak!" K  k bir kertenkele yolun karřısına hızla kořtu. Numbat rahat bir nefes verdi. "Korktum," diye itiraf etti. "Sorun deęil," dedi Bilby. "Ben de bazen korkarım. Ama birlikte g vendeyiz."

Devam ettiler, daha küçük kütüklerin üzerinden atlayıp kayaların etrafından dolaştılar. Bilby aptalca şakalar yaptı ve numbat kıkırdadı. "Kookaburra neden gülmüş?" diye sordu Bilby. "Bilmiyorum," dedi numbat. "Çünkü çalılıklar komik böceklerle doluydu!" dedi Bilby ve ikisi de güldü. Numbat'ın yalnızlığı her adımda azalıyordu. Eğleniyordu.

Kısa süre sonra küçük bir dereye ulaştılar. "Buradan karşıya geçmemiz gerek," dedi Bilby. "Ama taşlar kaygan." Numbat suya baktı ve tedirgin oldu. "Önce ben gidip güvenli noktaları göstereceğim," dedi Bilby. Taştan taş zıpladı. "Şimdi sen dene." Numbat dikkatlice takip etti ve Bilby'nin rehberliğiyle karşıya geçti. "Başardın!" diye sevindi Bilby.

Numbat bir gurur dalgası hissetti. "Senin sayende başardım," dedi. "Arkadaşlar bunun içindir," dedi Bilby. "Şimdi yuvana giden güvenli bir yol bulalım. Yarın daha çok keşfederiz." Geri döndüler ve gördükleri işaretleri göstererek yola koyuldular. Numbat yolu hatırladığını fark etti. Kendini mutlu ve evinde hissetti.

Yürürken numbat, "Önceden çok yalnızdım. Burada asla kendimi hoş karşılanmış hissetmeyeceğimi düşünmüştüm. Ama sen bunu değiştirdin," dedi. Bilby gülümsedi. "Yeni olan herkesin bir arkadaşına ihtiyacı vardır. Seni bulduğuma sevindim." Rahat bir sessizliği paylaştılar, çalılıkların seslerini dinlediler. Numbat bu günü asla unutmayacağını biliyordu. Gerçek bir arkadaş bulmuştu.

Güneş batmaya başladığında numbatın yuvasına ulaştılar. "İşte geldik," dedi Bilby. "Sağ salım." Numbat yeni arkadaşına baktı. "Yarın yine gelir misin?" diye sordu. "Elbette!" dedi Bilby. "Çalılıkların diğer tarafını keşfedebiliriz. Görecek çok şey var." İyi geceler dilediler ve numbat yuvasında kıvrıldı, sıcak ve mutlu hissederek.

Ertesi sabah numbat gülümseyerek uyandı. Artık yalnız değildi. Bilby'nin yakında geleceğini biliyordu. Dışarı çıktı ve çalılıklara baktı. Artık büyük ve yabancı görünmüyordu. Ev gibi hissediyordu. Numbat arkadaşlığın her şeyi değiştirdiğini fark etti. En iyi arkadaşıyla yeni maceralara hazırdı.

Bilby geldi ve birlikte yola koyuldular. Tıpkı önceki gibi kütüklerin üzerinden atlayıp kayaların etrafından dolaştılar. Ama bu kez bazen yolu numbat gösterdi. Bilby'ye bulduğu yeni bir yolu gösterdi. "Sen doğuştan bir kâşıfsın!" dedi Bilby. Numbatın yüzü aydınlandı. Kendini cesur ve mutlu hissetti. Çalılıklar harikalarla doluydu ve hepsini Bilby'yle keşfetmek için sabırsızlanıyordu.

Böylece küçük numbat, paylaşacak bir arkadaşın olduğunda yeni bir yerin sıcak gelebileceğini öğrendi. Her gün yeni bir macera getiriyordu ve her macera daha çok kahkaha getiriyordu. Çalılıklar artık korkutucu bir yer değildi. Arkadaşlık ve neşeyle dolu bir yuvaydı. Numbat ve bilby en iyi arkadaş olarak kaldılar, her zaman birlikte keşfetmeye hazırdılar.